

Poznań, dnia 7 stycznia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie
III Wydział Cywilny
Al. Solidarności 127
00-898 Warszawa

Sygn. akt: III C 1000/10

Termin rozprawy: 15 lutego 2011 r.

Powód:

BioInfoBank Sp. z o.o.
ul. Limanowskiego 24 A / 16, 60-744 Poznań
Adres do doręczeń:
ul. Św. Marcin 80/82, lok. 355, 61-809 Poznań

Pozwany:

Andrzej Brus

reprezentowany przez adw. Krystynę Adamczyk
Al. Szucha 2/4 m. 38 wejście E, 00-582 Warszawa

Interwenient uboczny:

Skarb Państwa – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
reprezentowany przez radcę prawnego Małgorzatę Zarzycką

Pismo procesowe powoda

W imieniu spółki Bioinfobank Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wnoszę o zobowiązanie pozwanego do przesłania w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości drugiej, skorygowanej wersji informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej nr 22/2010/POIG, która odbyła się dnia 14 kwietnia 2010 r. w związku z realizacją umowy POIG.02.03.02-00-044/09-00 Wirtualna Akademia Bioinformatyki wraz z zastrzeżeniami do niej złożonymi przez powoda oraz **podpisaną przez pozwanego informacją, że podejrzenie poważnych nadużyć nie zostało potwierdzone**, zamiast wyrażonego w pozwie żądania zobowiązania do „*zmiany treści informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej nr 22/2010/POIG, która odbyła się dnia 14 kwietnia 2010 r. w związku z realizacją umowy POIG.02.03.02-00-044/09-00 Wirtualna Akademia Bioinformatyki, prowadzonej przez pozwanego*

u powódki w ten sposób, że z dokumentu tego zostaną usunięte wszelkie informacje niezgodne ze stanem faktycznym wykazany podczas tej kontroli, a w szczególności:

- zapisy stwierdzające, że wybór wskazanych w niej wykonawców został dokonany z naruszeniem § 12 ust. 2 Umowy o dofinansowanie tzn. z naruszeniem zasady uczciwej konkurencji, efektywności, jawności i przejrzystości oraz że nie dołożono wszelkich starań w celu uniknięcia konfliktu interesów rozumianego jako brak bezstronności i obiektywności w wypełnianiu funkcji jakiegokolwiek podmiotu objętego Umową w związku z jej realizacją
- opinia, iż mogły zaistnieć okoliczności uzasadniające rozwiązanie umowy o dofinansowanie projektu zgodnie z § 13 ust. 4 tej umowy.”

Jednocześnie podtrzymuję w całości pozostałe żądania pozwu.

UZASADNIENIE

Powód w pozwie żądał zmiany treści pierwszej informacji pokontrolnej w zakresie wskazanym powyżej. Jednakże wobec znacznego upływu czasu od momentu jej sporządzenia, żądana zmiana nie jest już środkiem, który umożliwi usunięcie skutków naruszenia dobrego imienia powodowej spółki. Wobec powyższego powód zmienia żądanie pozwu w ten sposób, że zamiast pierwotnego żądania zobowiązania pozwanego do zmiany treści informacji pokontrolnej w powołanym zakresie, wnosi aby sąd zobowiązał pozwanego do przesłania w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (zwanej dalej: PARP) drugiej, skorygowanej wersji informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej nr 22/2010/POIG, która odbyła się dnia 14 kwietnia 2010 r. w związku z realizacją umowy POIG.02.03.02-00-044/09-00 Wirtualna Akademia Bioinformatyki wraz z zastrzeżeniami do niej złożonymi przez powoda oraz **podpisaną przez pozwanego informacją, że podejrzenie poważnych nadużyć nie zostało potwierdzone**. Pozwany może wysłać taką informację ze wskazanymi dokumentami w imieniu własnym, co nie rodzi problemów natury prawnej związanych z procedurą pokontrolną kontroli realizacji projektu.

W związku z upływem czasu zmiana treści informacji pokontrolnej nie przyniosłaby oczekiwanych przez powoda rezultatów w postaci usunięcia skutków naruszenia jego dóbr osobistych. W świetle powyższego, konieczne jest rozpowszechnienie przez pozwanego drugiej, skorygowanej informacji pokontrolnej wraz z zastrzeżeniami do niej złożonymi przez powoda oraz podpisanej przez pozwanego informacji, że podejrzenie poważnych nadużyć nie zostało potwierdzone. Takie działanie pozwanego pozwoli chociaż częściowo usunąć skutki naruszenia dobrego imienia powodowej spółki.

Informacje o rzekomych nieprawidłowościach stwierdzonych przez pozwanego przekazane zostały do Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, a informacja pokontrolna do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Dowód:

- pismo MNiSzW z dnia 29 kwietnia 2010 r.
- pismo MNiSzW z dnia 19 lipca 2010 r.

Do dnia dzisiejszego przedstawione w skorygowanej informacji pokontrolnej podejrzenie nieprawidłowości nie zostało w żaden sposób potwierdzone. Przesłanie do wyżej wymienionych instytucji wskazanych powyżej dokumentów pozwoli choć częściowo usunąć skutki dokonanego przez pozwanego naruszenia dobrego imienia powoda.

Skorygowana wersja informacji pokontrolnej nadal zawiera opinie, iż zaistniały okoliczności mogące wskazywać, że wyboru wykonawców usług powód dokonał z naruszeniem § 12 ust.2 Umowy o dofinansowanie projektu, które nie znajdują podstaw w okolicznościach faktycznych. Dlatego konieczne jest przesłanie podpisanej przez pozwanego informacji, że podejrzenie poważnych nadużyć nie zostało potwierdzone oraz zastrzeżeń do skorygowanej informacji pokontrolnej złożonych przez powoda.

Dobre imię powodowej spółki zostało przez pozwanego naruszone, czego bolesne skutki powód odczuwa do dziś. Powodowa spółka, jako jednostka naukowa od 10 lat stara się doprowadzić do reform poprzez wprowadzenie elementów konkurencji do skostniałego systemu nauki w Polsce. W odpowiedzi na te starania jest tępiąca przez różne struktury i grupy ludzi pracujących w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego (dalej: MNiSzW), na co dowody powód powołał już w pozwie. W rezultacie powód nie otrzymał przez ostatnie 10 lat żadnego projektu badawczego przyznanego przez MNiSzW. Swoją działalność naukową prowadził w oparciu o dofinansowania projektów otrzymane bezpośrednio z Komisji Europejskiej. Powodowa spółka otrzymała finansowanie prac badawczych w ramach następujących projektów:

Program	Projekt	Początek	Koniec	Kwota dofinansowania
FP5	mifriend	2002	2003	555 360
FP5	elm	2002	2003	399 552
FP6	datagenome	2003	2006	959 856
FP6	microbarray	2004	2006	758 080
FP6	diatomics	2004	2007	762 239
FP6	genefun	2004	2007	1 181 018
FP6	sepsda	2004	2007	1 899 047
FP6	biosapiens	2004	2008	1 010 000
FP7	oxygreen	2007	2011	2 182 400
FP7	peplaser	2008	2011	960 000

Projekt, którego dotyczy przedmiotowa sprawa jest pierwszym istotnym dofinansowaniem przyznanym przez MNiSzW powodowej spółce. Nie jest to projekt badawczy, tylko infrastrukturalny. Celem projektu nie jest wygenerowanie wartości intelektualnej, która posłuży dalszemu rozwojowi tej jednostki naukowej. Projekt nie generuje żadnych rezultatów, które jednostka może wykorzystać

w celu wygenerowania nowych przychodów. Celem projektu jest zebranie materiałów szkoleniowych i udostępnienie ich wszystkim bez ograniczeń i bez opłat.

Jednostka naukowa BioInfoBank Sp. z o.o. podjęła się realizacji projektu z uwagi na fakt, że projekt ten jest w całości finansowany ze środków publicznych, a celem działalności prowadzonej przez powoda jest promowanie polskiej nauki na świecie i restrukturyzacja skostniałego systemu nauki w Polsce.

Realizację przedmiotowego projektu rozpoczęto w połowie 2009 roku. Jednym z wymogów projektu było zatrudnienie kadry administracyjnej i kierowniczej. Aby projekt został zaakceptowany przez MNiSzW do dofinansowania konieczne było określenie wynagrodzeń dla pracowników relatywnie w bardzo niskiej wysokości. Nowi pracownicy musieli zostać wyłonieni na podstawie przejrzystego konkursu i obiektywnych kryteriów. Jedynym obiektywnym kryterium niepodważanym przez MNiSzW jest cena. Wybrane zostały osoby, które zaoferowały swoje zaangażowanie przy bardzo niskich rekompensatach. Pod koniec roku 2009 zostały przyjęte dwie osoby, pan Mateusz Polaszek i pan Remigiusz Dudek. Ich zadaniem była pomoc przy administracji projektu. Już po paru tygodniach było jasne, że nie nadają się do realizacji powierzonych zadań. Umowa z panem Mateuszem Polaszkiem nie została przedłużona, a pan Remigiusz Dudek otrzymywał inne, mniej wymagające zadanie.

Obaj panowie poczuli się zapewne rozczarowani i napisali zupełnie bezzasadny donos, zawierający w zasadzie same przekłamania i nieprawdopodobne informacje.

Dowód:

- donos z dnia 30 stycznia 2010 r.
- odpowiedź na donos z dnia 25 października 2010 r.

Po otrzymaniu donosu, MNiSzW postanowiło przeprowadzić kontrolę, która miała miejsce dnia 14 kwietnia 2010 r. Kontrolowano sprawy poruszone w donosie, nie dokładając jednak należytej staranności, by zbadać fakty. Opierając się na nieuzasadnionych zarzutach, sformułowano ostatecznie opinie, które były dla powoda tak krzywdzące.

Należy zwrócić uwagę, że wiele zarzutów oparto tylko na fakcie istnienia powiązań pomiędzy powodem a wykonawcami, choć Instytucja Zarządzająca programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka – Minister Rozwoju Regionalnego na zapytania powoda wprost przyznał spółce, że powiązania takie są dopuszczalne. Kontrolować należy w takim przypadku dokumentację związaną z wyłonieniem wykonawców, która w niniejszej sprawie nie wykazała żadnych nieprawidłowości.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 13 października 2010 r.
- pismo MRR z 28 października 2010 r.
- informacja pokontrolna oraz skorygowana informacja pokontrolna (w aktach sprawy)

W odpowiedzi na informację pokontrolną podpisaną przez pozwanego MNiSzW wstrzymało finansowanie projektu.

Dowód:

- pismo MNiSzW informujące o wstrzymaniu finansowania projektu

Mimo wstrzymania dofinansowania, projekt był do końca października 2010 r. w dalszym ciągu realizowany. W związku z powyższym powodowa spółka pokryła koszty związane z jego kontynuacją w kwocie **773 830, 86 zł (słownie: siedemset siedemdziesiąt trzy tysiące osiemset trzydzieści złotych, osiemdziesiąt sześć groszy)**, z czego kwota **550 359, 27 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia siedem groszy)** to wydatki kwalifikujące się do objęcia wsparciem, które powinny już zostać powodowi przez MNiSzW zrefundowane. Środki te do dnia dzisiejszego nie zostały jednak przez MNiSzW spółce zwrócone, gdyż w oparciu o treść przedmiotowej informacji pokontrolnej podpisanej przez pozwanego, finansowanie projektu jest nadal wstrzymane.

Dowód:

-wyliczenie szkody

Jednostce naukowej BioInfoBank sp. z o.o., mimo bardzo wysokiej oceny jej działalności naukowej i otrzymania przez nią pierwszej, czyli najwyższej, kategorii przyznano w 2010 r. dofinansowanie na działalność statutową zaledwie w kwocie 5.000 zł, czyli 83,33 zł na osobę na miesiąc chociaż wartość dotacji na osobę na miesiąc wśród grupy jednostek jednorodnych (małe biologiczne), w której znajduje się powód wynosi i którym przyznano kategorię 1 przekracza 5511 zł na osobę na miesiąc jest więc ponad 66 razy wyższa. Jedynym argumentem, który może tłumaczyć przyznanie tak niskiej kwoty jest zła sława powodowej spółki w MNiSzW, gdyż jej dorobek naukowy jest bardzo imponujący. Dobre imię powoda znacząco ucierpiało właśnie wskutek opinii rozpowszechnianych przez pozwanego.

Dowód:

-komunikat nr 12 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 kwietnia 2010 roku o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na podstawową działalność statutową
- komunikat nr 19 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 30 września 2010 roku o ustalonych kategoriach jednostek naukowych. Jak zostało wskazane powyżej informacja o rzekomych nieprawidłowościach stwierdzonych przez pozwanego w trakcie kontroli u powoda została przekazana do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz całkowicie bezpodstawnie do Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (powód nie był beneficjentem projektów realizowanych przez PARP). W konsekwencji PARP niezasadnie wypowiedziała umowy powiązanych z powodem spółkom. Spółka Genovum sp. z o.o. złożyła nawet skargę do Komisji Europejskiej na naruszenie przez PARP przepisów prawa wspólnotowego.

Dowód:

- skarga spółki Genovum sp. z o.o. do Komisji Europejskiej

Z odpowiedzi na pozew wynika, że MNiSzW złożyło do prokuratury zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Jednakże do dnia dzisiejszego, mimo że od złożenia zawiadomienia minęło zapewne około pół roku, żadnej osobie nie zostały nawet postawione zarzuty. Zawiadomienie zostało złożone prawdopodobnie po to, by na prokuraturę przerzucić ciężar przejęcia odpowiedzialności za podjęcie decyzji czy wskazane przez pozwanego w informacji pokontrolnej nieprawidłowości rzeczywiście miały miejsce. Nie zostały one potwierdzone, gdyż nie znajdują poparcia w dokumentacji i okolicznościach faktycznych. Jedną z najważniejszych zasad polskiego postępowania karnego jest zasada domniemania niewinności. Złożenie przez MNiSzW zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie stanowi zatem żadnego argumentu w niniejszej sprawie, gdyż zawiadomienie takie może złożyć każdy w zasadzie nie posiadając żadnych do tego podstaw. Ani pozwany ani MNiSzW nie wykazali, że w trakcie realizacji projektu rzeczywiście miały miejsce jakieś nieprawidłowości. Swoją argumentację opierają nie na sprawdzonych faktach i udostępnionych dokumentach, tylko na samym zarzucie istnienia powiązań pomiędzy powodem i wykonawcami projektu oraz na nieprawdziwych informacjach donosicieli, którzy w złości napisali donos posiadając szczątkowe wiadomości, nie orientując się w sytuacji spółki i realizowanego projektu, dopowiadając całą resztę tak, by brzmiała jak wielka sensacja. Zawiadomienie to jest kolejnym dowodem potwierdzającym dotkliwe skutki naruszenia przez pozwanego dóbr osobistych powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwany twierdzi, że informacja pokontrolna w skorygowanej wersji nie zawiera już definitywnego wyliczenia nieprawidłowości, wskazuje tylko na możliwość ich wystąpienia. Jednakże nieskorygowana wersja informacji pokontrolnej nadal znajduje się w aktach spółki w MNiSzW, finansowanie projektu nie zostało uruchomione, a w odpowiedzi na pozew znalazło się stwierdzenie, że złożono do prokuratury zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Jednocześnie warto podkreślić, że żadna ze wskazanych przez pozwanego nieprawidłowości nie została udowodniona, a z informacji posiadanych przez powoda wynika, że MNiSzW nie prowadzi żadnych dalszych prac mających na celu wyjaśnienie czy nieprawidłowości te zaistniały czy też nie. Finansowanie projektu zostało więc wstrzymane tylko w oparciu o opinie pozwanego. Na podstawie tych opinii, które znalazły odzwierciedlenie w treści pierwszej informacji pokontrolnej, po przeprowadzeniu przez pozwanego kontroli u powoda przesłano do PARP powołane powyżej pismo informujące o możliwości zaistnienia znacznych nieprawidłowości. PARP następnie wypowiedział umowy o dofinansowanie spółkom powiązanym nie mając ku temu podstaw i bezzasadnie odmawiał przyznania dofinansowania na inne projekty spółek powiązanych z powodem.

Jak wynika z powyższego, pozwany bez wątplenia naruszył dobre imię powodowej spółki, a twierdzenia o zaistnieniu/możliwości zaistnienia znaczących nieprawidłowości w realizacji projektu skutkują poważnymi konsekwencjami dla tej jednostki naukowej.

W pozwie powód przedstawił szereg argumentów wskazujących jak ważne jest dla niego jako jednostki naukowej dobre imię. W odpowiedzi na pozew pozwany twierdzi, że w pozwie nie zostało sprecyzowane naruszone dobro. W pozwie zostało wprost wskazane, że „*zawarcie w informacji pokontrolnej wniosków, iż dokonuje ona wydatków niezgodnie z powyższymi zasadami i mogły*

*zaistnieć okoliczności uzasadniające rozwiązanie umowy o dofinansowanie projektu **godzi** w jej dobre imię. Stwierdzenia takie prowadzą do konkluzji, że powódka jest jednostką naukową, co do której nie można mieć zaufania, że zrealizuje projekt zgodnie z prawem i umową. Zapisy te mogą także stanowić sugestię, że jednostka ta sprzeniewierza powierzone jej środki publiczne.”* Określono też czemu tak ważne jest dla powoda dobre imię i jakiego rodzaju skutki dla powoda jako jednostki naukowej naruszenie tego dobra wywołuje. W niniejszym piśmie wykazano, że konsekwencje działań pozwanego są nader poważne i nie wiadomo czy kiedykolwiek powód odzyska dobrą sławę. Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa złożone w odpowiedzi na treść informacji pokontrolnej dodatkowo znacznie pogarsza sytuację powoda, który zostaje pozbawiony środków na prowadzenie dalszej działalności naukowej. I chociaż nadal żadne nieprawidłowości nie zostały potwierdzone, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania, powodowa jednostka naukowa, ze względu na brak wystarczających środków, jest zmuszona znacznie ograniczyć zakres prowadzonych badań naukowych.

W odpowiedzi na pozew pozwany zarzuca powodowi, że nie widzi konfliktu interesów w sytuacji, gdy jego pracownicy powiązani ze startującym w przetargu wykonawcą wyłączyli się z udziału w tym postępowaniu. Jednakże, zgodnie z przepisami Prawa zamówień publicznych właśnie takie działanie było jedynym prawidłowym postępowaniem i nie istnieją przepisy prawa umożliwiające wykluczenie z postępowania takiego wykonawcy. Przedstawione stanowisko zostało nawet potwierdzone w powołanym powyżej piśmie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Wykluczenie tych pracowników z prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia wskazuje więc, że było one prowadzone prawidłowo. Argument pozwanego jest więc kolejnym potwierdzeniem faktu, że nie dołożył on należytej staranności w związku z prowadzoną kontrolą, nie znał on stanowiska Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka w sprawie udzielania zamówień podmiotom powiązanim i nie rozumiał podstawowych instytucji i zasad Prawa zamówień publicznych.

Powód przedstawił szereg argumentów, które potwierdzają, że pozwany działał nierzetelnie, nieprofesjonalnie i nie dochował należytej staranności przy formułowaniu treści informacji pokontrolnej. Zarzuty wobec działalności powoda zostały postawione pochopnie, bez niezbędnej analizy przepisów prawa i dokumentacji. O niedochowaniu należytej staranności przy stawianiu zarzutów świadczyć też może fakt znaczącej zmiany treści skorygowanej informacji pokontrolnej. Jednakże pierwotna wersja informacji pokontrolnej wywarła już określone skutki naruszając dobre imię powoda, nadal znajduje się w aktach dotyczących spółki, a skorygowana jej wersja wciąż wskazuje na możliwość wystąpienia nieprawidłowości (w punkcie dotyczącym stwierdzonych nieprawidłowości), które przez ponad pół roku nie zostały potwierdzone, choć finansowanie projektu zostało wstrzymane. To zadaniem pozwanego było określenie, po analizie dokumentacji i przeprowadzeniu kontroli, czy stwierdzono te nieprawidłowości czy nie. Ostatecznie nie potwierdził ich zaistnienia, ale brak ich wykluczenia w świetle poprzedniej treści informacji pokontrolnej naruszył dobre imię powoda. W obecnej sytuacji, w związku z opiniami pozwanego, nadal nie uruchomiono płatności i nie wiadomo kiedy zostaną one znów uruchomione. W związku z powyższym żądanie zapłaty przez pozwanego kwoty 10.000 zł na wskazany w pozwie cel społeczny, wobec skali jego zaniedbań, jest także uzasadnione.

Pozwany podnosi brak legitymacji procesowej biernej. Pozwany podpisał się pod treścią informacji pokontrolnej jako kierownik zespołu kontrolującego, co oznacza, że w całości zgadzał się z jej treścią. Powód już w pozwie powołał orzecznictwo potwierdzające legitymację procesową bierną pozwanego. Na potwierdzenie tego stanowiska warto powołać jedno z nowszych orzeczeń Sądu Najwyższego, które przesądza jego stanowisko w tej kwestii. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 12 października 2007 r. (V CSK 249/2007) **osoba działająca jako przedstawiciel instytucji lub przełożony nie jest uprawniona do usprawiedliwiania naruszania dóbr osobistych innej osoby, takich jak cześć czy dobre imię, obowiązkami związanymi z pełnioną funkcją.** W uzasadnieniu powołanego orzeczenia Sąd Najwyższy stwierdził, że „podsumowując wnioski płynące z przedstawionego wyżej przeglądu orzecznictwa za dominujący należy uznać jego nurt dopuszczający osobistą odpowiedzialność osób fizycznych, które naruszyły cudze dobra osobiste pełniąc funkcję organu osób prawnych i występując w tym charakterze. Pogląd taki akceptuje także Sąd Najwyższy w składzie rozpatrującym niniejszą sprawę. Teoria organów osoby prawnej nie może bowiem uzasadniać zwolnienia od odpowiedzialności za bezprawne działanie, krzywdzące inną osobę, także faktycznego sprawcy tego naruszenia, którym jest osoba fizyczna sprawująca funkcję organu. Dwupodmiotowość działania takiej osoby uzasadnia w tym wypadku dwupodmiotową odpowiedzialność i do pokrzywdzonego należy decyzja, przeciwko komu dochodzić będzie ochrony swoich dóbr. Zarzuty skarżącego odnoszące się do wyłączenia możliwości skierowania przeciwko niemu powództwa na podstawie art. 23 i art. 24 kc nie mogły więc zostać uwzględnione. (...)Pozwany przekroczył granice dozwolonej wolności wypowiedzi, bowiem jego uwagi zawierały nieprawdziwe sugestie przedstawiające powódkę w znacznie gorszym świetle, niż wynikało z ustaleń kontrolnych i obciążały ją podejrzeniami o nieuczciwość. Nie były to więc oceny, lecz zarzuty, do których nie było podstaw. Słusznie więc pozwany został zobowiązany do złożenia oświadczenia, które stanowiło właściwy sposób dopełnienia czynności potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.”

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z analogiczną sytuacją wyrażenia przez pozwanego sugestii przedstawiających powódkę w znacznie gorszym świetle, niż wynikało to z ustaleń kontrolnych i obciążają ją podejrzeniami o nieuczciwość. Zarzuty pozwanego nie mają podstaw w uzyskanych przez niego informacjach i dokumentacji, nie zostały w żaden sposób potwierdzone, a nawet w treści informacji pokontrolnej nie wskazano dowodów je uzasadniających.

W świetle powyższego żądania powoda są w pełni uzasadnione i zasługują na uwzględnienie.

Załączniki:

- dwa odpisy pisma wraz z odpisami załączników
- pismo MNiSzW z dnia 29 kwietnia 2010 r.
- pismo MNiSzW z dnia 19 lipca 2010 r.
- donos z dnia 30 stycznia 2010 r.
- odpowiedź na donos z dnia 25 października 2010 r.

- pismo powoda z dnia 13 października 2010 r.
- pismo MRR z 28 października 2010 r.
- pismo MNiSzW informujące o wstrzymaniu finansowania projektu
- wyliczenie szkody
- komunikat nr 12 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 kwietnia 2010 roku o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę na podstawową działalność statutową
- komunikat nr 19 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 30 września 2010 roku o ustalonych kategoriach jednostek naukowych.skarga spółki Genovum sp. z o.o. do Komisji Europejskiej